

18. KAIP „TUO KAŽKUO“ NAUDOTIS? KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI	174
19. DALINKITĖS SAVO SĖKME SU KITAIS	190
20. DABAR JŪS TURITE JĖGĄ – NAUDOKITE JĄ!	195

1

„Tas kažkas“ žmogaus viduje, vadinamas dinamitu

Šią žinią su meile siunčiu tiems, kurie nori mokytis ir keistis. Visiškai nebijau taip elgtis, mane baugina nebent tai, kad manosios žinios apvers jūsų pasaulius aukštyn kojom, mat jei tik jas suprasite ir priimsite, tapsite sveiki, turtingi, mėgausitės sėkme ir laime.

Prisiminkite, kad dinamitas yra pavojingai sprogi medžiaga, todėl kai prie jos prisiartinsite, būkite labai atsargūs. Per visus amžius jos galia žudė tuos, kurie ją bandė piknaudžiauti. Tad kaskart būkite visiškai tikri, kad ją naudojate tik geram tikslui.

Šią galią įrodo Biblijos pamokymai, taip pat visuotinai pripažinti fizikos dėsniai, galiausiai – bet ne paskiausiai – tiesiog sveikas protas. Perskaite nuspręsite patys, ar jums pakanka mano pateiktų įrodymų.

Vieni iš jūsų šioje knygoje gali matyti vien dvasinį aspektą, antri atpažins mokslines tiesas, o tretiems ji galbūt taps praktiniu kelrodžiu sėkmės link. Tačiau tai visai nesvarbu, nes tiesą žino daugelis. Jeigu jūs atversite savo protus, į juos ims plūsti akinančiai balta šviesa.

Esu skolingas senam bičiuliui, rentgeno ir aukštųjų dažnių elektros prietaisų specialistui, kuris pirmasis atkreipė mano dė-

mesį į dinamito gabalėlį mano kišenėje dar tada, kai aš buvau berniukas, eksperimentuojantis su elektros srove. Tais laikais nesupratau, kas yra šis dinamitas, tačiau, laimė, per visus tuos metus jis niekur nedingo.

Kai dabar tai prisimenu, suprantu, kodėl jis tada nevertė manęs aiškintis, kas tai iš tikrųjų yra. Bičiulis tikėjo manimi ir žinojo, kad aš pats viską suvoksiu tada, kai būsiu pasirengęs. Tam man prireikė bemaž trisdešimties metų, kuriuos praleidau blaškydamasis, ieškodamas ir siekdamas „to kažko“ – tos *paslapties* – dinamito.

O visą tą laiką jo gabalėlį nešiojau savo kišenėje, tereikėjo į ją įkišti ranką. Bet dabar jau tvirtai į jį įsikibau ir mielai suskaldysiu dalimis, nes žinau, kad jį išmintingai panaudoję įveiksite visas kliūtis ir nutiesite kelius, kuriais keliauti svajojote visą gyvenimą.

Kodėl save slopinate?

Ilgus metus dirbau laikraščio žurnalistu ir dažnai būdavau įvykių užkulisiuose. Esu sutikęs didžiųjų vyrų ir moterų, ėmęs interviu iš garsiausių žmonių. Suprantama, aš juos tyrinėčiau bandydamas suvokti, kokios ypatingos savybės lėmė tai, jog jie pasiekė daugiau nei kiti. Tačiau jų paslaptis man nuolat likdavo nežinoma.

Tada prasidėjo Pirmasis pasaulinis karas. Aš kamavausi klausinėdamas savęs, kodėl kiti sugeba pasiekti tai, ko užsigeidžia, o aš vis kiūtau tarsi įstrigęs savo ambicijose. Tačiau karas mane išmokė miegoti purve, valgyti supelijusią duoną ir išgyventi, kad iš visko pasijuokčiau. Tai yra manojo dinamito dalis, tad būtinai įsidėmėkite pamokas, kurias tada išmokau. Juk kaip tik todėl aš sugebėjau Senei Baimei įkirsti tiesiai į saulės rezginį, o tai gali praversti ir jums.

Tikėdamasis surasti stebuklingą kelią į sėkmę, aš niekada neįsigybiau šimtus vadinamųjų „sėkmės receptų“, tačiau nė vienas iš jų man nepadėjo. Taip pat uoliai skaičiau įvairiausias filosofijos ir psichologijos knygas, bet didžioji paslaptis visada liko atokiai nuo manęs. Įsitraukiau į slaptųjų draugijų veiklą, bet tikėdamasis atrasti tai, ko ieškojau. Ir nors, kaip tas nedidulis dinamito gabalėlis mano kišenėje, atsakymas glūdėjo kiekvienoje iš tų knygų, didžiuosiuose įsakymuose, visur, tiesą sakant, po mano nosimi, aš taip ir nesugebėjau to atsakymo atrasti.

Jei to atsakymo dinamitas *jums* neatskleidžia, turite išsiaiškinti, kas jus nuo jo atitveria. Jis yra čia, šioje knygoje, ir neatskleis spausdintas žodis, ieškokite tarp eilučių – rasti jį padariau viską, ką galėjau, kad jį rastumėte.

Ar jūs bijote?

Po karo tapau Ramiojo vandenyno pakrantės inžinieriumi bendrovės nariu ir ilgus metus puoselėjau dideles svajones ir tūkstančiai kitų, besiverčiančių įvairiausia veikla. Vėlyviau sužinojau, pratau, jog tai tebuvo oro pilys, statomos ant trupančių nuobūnų.

Kataklizmas, apvertęs aukštyn kojom visą finansų pasaulį, visiems laikams sugriovė ir manąsias oro pilis. Aš praradau visą, ką turėjau. Pasiklydau rūke. Kur tik pasisukdavau, kaskart užkliūdavau.

Mano, kompanijos vadovo, atsakomybė nepaprastai sunki. Dėl pasaulyje vykusių ekonominių pokyčių mūsų kompanija išgyveno didžiulį nuosmukį. Daugelis darbuotojų tapo labai kritiškai ir nenorėjo suprasti, kad iš esmės visų vertybių dėstis tapo katastrofiška. Dėl šių išgyvenimų mane ėmė kankinti nuolatinis nerimas ir nemiga. Pradėjau bijoti eiti į darbą, ir tikėtavau, kad kasdien bus tik blogiau.

Taip slinko savaitės, o padėtis tik blogėjo ir blogėjo. Aš tapau visiškai sutrikęs. Ne kartą galvojau apie tai, kad reikėtų pabėgti.

traukti iš verslo. Galiausiai 1931-ųjų birželio pabaigoje ryžausi viską mesti. Apie tai pranešiau vienai savo verslo partnerei, su kuria kartu dirbome jau keletą metų. Jos akyse išvydau tik priekaištą, nieko daugiau.

Kad ir kaip tą naktį stengiausi užmigti, visos mano pastangos buvo bergždžios. Valandų valandas vaikščiojau pirmyn atgal, kol pusę keturių ryte staiga sustojau ir atsisėdau. Tai buvo akistata su pačiu savimi. Galėjau arba atsiduoti savo instinktui ir sprukti, visus kitus palikęs kapstyti vienus, arba sukąsti dantis ir daryti tai, ką turėjau daryti; kas, žinojau, buvo mano pareiga.

Sugavau save kone garsiai tariantį tokius žodžius:

– *Kas teisinga, yra teisinga. Tai visuomet buvo teisinga. Kitaip negali būti.*

Šios tiesos buvau mokomas nuo vaikystės.

Netikėtai pasirodė, kad tai yra didysis atradimas!

Iš niekur

Tarsi iš niekur išgirdau balsą, kuris man kalbėjo:

– *Ko gi tu ieškojai visus šiuos metus? Ko tave mokė? Ko išmokai?*

Kur tu buvai? Kurlink tu eini?

Pašokau ir suaimanavau:

– Dabar žinau. Pagaliau supratau. Atsakymas rastas. Štai ko jie bandė mane išmokyti. Tai taip pat yra Karališkoji Paslaptis!

Kažkas manyje kuždėjo, kad kaip tik tokius žodžius rasiu atsivertęs vieną knygą, man padovanotą prieš daugelį metų. Kažkada bandžiau ją skaityti, tačiau nieko nesupratau ir numečiau šalin. Ją parašė didis vyras – Albertas Paikas (Albert Pike), mistikas, poetas ir mokslininkas. Stvėręs knygą nuo lentynos, karštligiškai verčiau jos puslapius. Galiausiai radau tuos žodžius ir juos iškart supratau.

Atverkite savo protus

Dabar aš turėjau raktą. Priešais save regėjau platų ir tiesų greitkelį, o to greitkelio pabaigoje nuostabiai švytėjo kerinčios raidės:

„*Štai tu ir kelyje. Koks neišmanėlis tu buvai! Jie visi bandė tave išmokyti, bandė tau padėti, o tu vis gyvenai užvertu protu – manydamas, jog pats gali rasti kelią ir juo eiti.*“

Vos neišprotėjau nuo mane užliejusios vaikiško džiaugsmo bangos. Išnyko visos mano baimės, išsisklaidė nerimas. Nusišypsojau. Žinojau, jog esu teisus ir kad nuo šiol viskas bus puiuku. Užmigau kūdikio miegu.

Rytojaus dieną darbovietėje tvyrojo visiškai kita nuotaika. Tartum iki tol mus slėgė niūrūs debesys būtų pradėję sklaidytis virš mūsų galvų. Visą papasakojau tai moteriai, kuri aną kartą į mane žvelgė taip priekaištingai, o ji tik nusišypsojo išminčiaus šypsena. Ji man padėjo grįžti į vėžes ir aš visuomet būsiu jai už tai skolingas.

Kadaise vienas mokytas vyras pasakė: „Visi mes gimėme gebėdami gera skirti nuo bloga ir turėdami galimybę daug pasiekti, tačiau kai kurie iš mūsų privalo atsitrenkti galva į sieną ir suskilti dalimis, kad suvoktų, kas yra kas.“

Aš į tą menamą sieną atsitrenkiau itin skausmingai, tačiau tai buvo pats nuostabiausias, pats geriausias man kada nors atsitikęs dalykas.

Daugelis žmonių, pastebėję manyje vykstančias permainas, klausinėjo, kas man nutiko. Tada aš atsivėriau tik keliems artimiausiems draugams. Dabar pasakoju visiems, nes žinau, kad tai padės ir jums.

Kapt, kapt, kapt!

Ženkite nedideliais žingsneliais. Kaip nedideli vandens lašai, kapsintys vienas po kito, taip ir dinamitas nuplaus jūsų se-

našias baimes, abejones ir išankstines nuostatas, o jumyse atsivers erdvė naujoms idėjoms, naujoms sampratoms ir naujoms tiesoms.

Kapt, kapt, kapt: tai galimybė beldžiasi į jūsų duris. Atverkite savo protus ir išleiskite žinojimą.

Nuo tos dienos, kai šiuo sprogstamuju užtaisu nusprendžiau pasidalinti su kitais, juo pasinaudojo tūkstančiai žmonių, įmonių ir organizacijų. Be to, aš daug kalbėjau, skaičiau paskaitas – auditorijose ir per radiją – o tai reiškia, jog mane išgirdo tūkstančiai. Džiaugiuosi galėdamas pareikšti, kad visi, kurie suprato ir pasinaudojo šioje knygoje išdėstytais principais bei metodais, pasiekė išpūdingų rezultatų.

Kapt, kapt, kapt!

Galite bandyti viską aprėpti iš karto arba galite neskubėdami parengti savąjį protą taip, kad per jus imtų darbuotis visuomet jumyse glūdėjusi vidinė galia. Tačiau nieko nedarykite prievarta. Būkite tikri, toji galia tikrai egzistuoja ir jūs gali išmokti ją naudotis.

Tuo metu, kai aš praregėjau, mūsų organizacijos dvasia buvo smukusi taip žemai, kaip tik įmanoma. Niekas neturėjo ūpo. Visi bijojo. Mes tiesiog *privalėjome* tą situaciją apversti aukštyn kojom.

Teisinga yra teisinga

Mano darbas buvo iš visų jėgų stengtis padėti savo artimui, kadangi žinojau, jog tai teisinga. Iš pradžių suglumau, nes neišmaniau, kaip tai galėčiau daryti, todėl pasinaudojau savo paties sistema ir kreipiausi į pasąmonę. Tada vidinis balsas man pakuždėjo, kad aš turėčiau žmonėms kalbėti. Daugelis į mano ketinimus žiūrėjo gana skeptiškai, tačiau sau pasakiau: „Aš ga-

liu įrodyti, jog esu teisus!“ Visą kitą savaitę skyriau knygoms, kurias per daugybę metų buvau skaitęs. Žinoma, pirmiausia atsiverčiau Bibliją, paskui nagrinėjau darbus apie jogą, senovės Graikijos ir Romos filosofų veikalus, tada vėlesnių epochų mokytojų bei ieškotojų mintis. Vėl gilinausi į Marko Aurelijaus „Apmąstymus“, iš naujo perskaičiau Tomo Džėjaus Hadsono (Thomas Jay Hudson) „Aiškiaregystės reiškinių dėsnį“ (*Law of Psychic Phenomena*), taip pat talentingo gydytojo Heidono Ročesterio (Haydon Rochester) knygą „Esmė“ (*The Gist of It*). Dar kartą išnagrinėjau savo darbus apie fiziką, elektrą, šviesos virpesius ir atskleidžiau, kad aš ne tik buvau teisus, kuo niekada neabejojau, bet ir tai, jog visur vyrauja tie patys esminiai principai. Iš naujo perskaičiau begalę psichologijos knygų ir kas kart aptikdavau tą pačią istoriją. Suprantama, aš visą laiką užsirašinėju citatas. Ir staiga visa tai įgavo pagreitį!

Kur yra tavo niša?

Apsidairęs aplinkui pastebėjau vieną itin svarbų dalyką – šią jėgą naudojančius vyrus ir moteris nuolat matome svarbiausiose gyvenimo arenose. Kai dar dirbau laikraštyje, juos vadinau *pirmojo puslapio žvaigždėmis*. Dėl kažkokių priežasčių jie atskleidžia savo talentus ir iškyla virš minios.

Nesakau, kad kiekvienas turite svajoti tapti tokia žvaigžde, tačiau veikiausiai pripažinsite, jog tie žmonės savo vidines galias pakėlė *n*-tuoju laipsniu ir būtent todėl tapo žvaigždėmis, antraip jie niekuomet nebūtų išsikovoję nišos šlovės alėjoje. Tai visiškai nereiškia, jog jie verčiasi per galvas, kad bet kokia kaina atsidurtų pirmuosiuose puslapiuose, nes kai kurie iš jų elgiasi labai santūriai, nors gali būti, kad kaip tik šis santūrumas juos padaro žvaigždėmis. (Prisiminkime Gretą Garbo!) Vieni yra apdovanoti ypatingais būdo bruožais arba savybėmis ir tuo išsiskiria iš aplinkinių. Antri pasitelkia įtaigias šypsenas, pa-

vyzdžiui, Dvaitas D. Eizenhaueris (Dwight D. Eisenhower), treči pasišymi rūsčiais žvilgsniais, tarkime, Džonas L. Liuisas (Johnas L. Lewis), ketvirti dėmesį patraukia kritiškai kalbėdami apie žmones ir papročius, kaip tai darė Džordžas Bernardas Šo (George Bernard Shaw), o dar kiti sužavi savo manieromis, sakykime, Eleanora Ruzvelt (Eleanor Roosevelt). Ilgi plaukai, kuriuos užsiaugina daugelis muzikantų ir dirigentų, kad ir Leopoldas Stokovskis (Leopold Stokowski), žandenos ir žandenukės, kaip „Smith Brothers“ narių, ar monokliai, kaip Čarlzo Koburno (Charles Coburn), taip pat padeda kurti įvaizdį. Kai kurie rengiasi dailiai krentančiais ar akį traukiančiais rūbais (Ar pamenate Marką Tveną ir jo garsiuosius baltus kostiumus?). Išskirtinumas pabrėžiamas raudonais kaklaraiščiais, avalyne, ypatingomis manieromis ar netgi gausiomis vedybomis ir skyrybomis, pavyzdys – Tomis Manvilis (Tommy Manvill).

Pasaulis visuomet atkreipia dėmesį į tai, kas neatitinka normų, yra neįprasta, taip pat į laisvas individualybes. Dauguma žinomų žmonių būtent ir pasižymi tokiomis savybėmis. Jie išsiskiria bent vienu arba keliais bruožais. Kai kurie iš jų sąmoningai stengiasi parodyti ir pabrėžti savo kitoniškumą. Kitiems visiškai nerūpi, ką apie juos galvoja aplinkiniai. Jiems pernelyg svarbu būti savimi ir daryti tai, ką nori daryti gyvenime, nepaisant to, ar jų dinamito galia naudojama tinkamai, ar ne.

Daugelis jų įvaldo iškalbos, karybos, politikos, valstybės valdymo menus, tampa garsiais bankininkais ar artistais; tačiau jie visi yra dėmesio centre, nes jie – garsenybės.

Jų gausybė. Paminėsiu tik kelias istorines ir šių laikų garsenybes: Demostenas, Neronas, Julijus Cezaris, Kristoforas Kolumbas, Galilėjus, Kleopatra, Balzakas, Mopasanas, seras Izaokas Niutonas, Žana d'Ark, Kromvelis, Edgaras Alanas Po, Bendžaminas Franklinas, Aleksandras Hamiltonas, Bismarkas, Aleksandras Grahamas Belas, generolas Grantas, Abraomas Linkolnas, Sesilis Rodas (Cecil Rhodes), P.T. Barnumas, Klemenso

(Clemenceau), lordas Kičeneris (Lord Kitchener), Vudrou Vilsonas (Woodrow Wilson), seras Tomas Liptonas, Musolinis, Hitleris, Vinstonas Čerčilis, Josifas Stalinas, Leninas, Franklinas D. Ruzveltas, Čarlzas E. Hagesas (Charles E. Hughes), Loidas Džordžas (Lloyd George), Mahatma Gandis, Vilis Rodžersas (Will Rogers), Daglas Ferbenksas (Douglas Fairbanks), Henris Fordas, Tomas Edisonas, Džonas Barousas (John Burroughs), Čarlzas Lindbergas (Charles Lindbergh), Alfredas E. Smitas, Džeinė Adams, Džordžas Vašingtonas Karveris (George Washington Carver), Elsas Džolsonas (Al Jolson), Eleonora Ruzvelt, Mariona Anderson (Marion Anderson), Ralfas Bančas (Ralph Bunche), Haris Trumanas, Džavaharlalas Neru, Dvaitas D. Eizenhaueris, Ezio Pinza, Bernardas Baruchas, Džimis Stiuartas, Džeinė Froman, Sesilis B. Demilis, Albertas Einšteinas, Albertas Šveiceris (Albert Schweitzer).

Šį sąrašą būtų galima tęsti ilgai ir bet kuris iš minėtų vardų mintyse atgaivintų asmenybę, gyvą ar mirusią, išsiskyrusią savo raiška arba pasiekimais. Tokios asmenybės ir anksčiau, ir dabar sutinkamos kiekvienoje gyvenimo srityje. Taip bus visuomet, nes vidinė jėga juos skatins siekti profesinių ir asmeninių aukštumų.

Veikiausiai jūsų neliko nepastebėta, kad į sąrašą įtraukiau Neroną, Julijų Cezarį, Musolinį, Hitlerį, Staliną ir Leniną. Jie visi buvo savotiškai talentingi ir tapo įžymūs bei galingi pasitelkę tą pačią vidinę jėgą. Tačiau šie žmonės sutrypė į dulkes bet kokį žmogiškumą. Žvelgdami į juos iš istorinės perspektyvos privalome įvertinti, kiek blogo ir kiek gero jie padarė. Garsenybe galima tapti vidinę jėgą naudojant ir tinkamai, ir nederamai. Štai kodėl tai taip nuostabu ir kartu taip pavojinga! Todėl šią jėgą būtina išmokti valdyti, kad ji būtų naudinga ir jums, ir kitiems, ir net visam pasauliui, jei esi garsenybė.

Esu tikras, kad šia jėga naudojosi ir Gandis, kuris, mano galva, yra pats iškiliausias moderniųjų amžių žmogus. Daugelyje

nuotraukų jį matome vilkintį įprastą šiuolaikišką kostiumą, tačiau gyvenimo pabaigoje jis labai trumpai kirposi plaukus, ryšėjo strėnjuostę ir nešiojo milžiniškus akinius. Neturiu teisės teigti, kad Gandis šitaip rengtis pradėjo turėdamas kažkokį aiškų tikslą, visgi manau, jog jis tokia išvaizda tikėjosi atkreipti pasaulio dėmesį į Indijos problemas.

Neketinu išsamiai aiškinti, kodėl žmonės, naudojantys šią jėgą, tampa žvaigždėmis, tačiau kai ją kasdieniame gyvenime pradėsite naudoti ir jūs, pastebėsite, jog išsiskiriate iš draugų ir mylimų žmonių būrio. Jie iš karto atkreips dėmesį į jūsų elgsenos ir veikimo pokyčius. Tai visai nereiškia, jog imsite pūstis arba tyčia stengsitės į save atkreipti dėmesį; tai tiesiog reikš, kad galbūt pirmą kartą gyvenime jūs pabandėte tapti tikraisiais savimi, ėmėte naudotis visomis jums duotomis galimybėmis, atsiplėšėte nuo senųjų inertiškų idėjų bei suvaržymų ir pareikalavote to, kas jums teisėtai priklauso – to, ką jau seniai galėjote turėti, jei tik būtumėte žinoję, kaip išlaisvinti dinamito jėgą.

Įsidėmėkite: vaidindami vystančią žibuoklę, šiame pasaulyje nepelnysite nei pripažinimo, nei pagarbos.

„Neįmanoma nuslėpti miesto, kuris pastatytas ant kalno. Ir niekas nevažia ryku degančio žiburio...“

Ir dar:

„Didžiosios gyvenimo tiesos tampa žinomos tik tiems, kurie yra pasirengę jas priimti...“

Tūkstančiai žmonių, kurie vidines galias naudojo piktam, sunaikino patys save. Galite atsigręžti į žmonijos istoriją ir patys išsirinkti tokį vyrą ar moterį.

Iš gyvenimo gauname tik tiek, kiek jam patys duodame – nei daugiau, nei mažiau. Tai nuvalkiota tiesa, tačiau jos neįmanoma pervertinti. Kai puoselėjame meilės kupinas mintis, įdedame geranoriškas pastangas ir darome kilnius darbus, galime tikėtis sulaukti to paties, kadangi

„Ką žmogus sėja, tai ir pjaus.“

Taigi kas yra „tas kažkas“, tas dinamitas, drebinantis pasaulį? Tai kiekviename ir bet kuriame žmoguje esanti jėga, kurią jis *privalo* naudoti, jei nori kažką gyvenime pasiekti.

Ar pagaliau supratote, kas tai? Juk tai jūs, jūsų tikrasis „aš“, jūsų slaptoji *vidinio proto* jėga, skirta tarnauti jums visais gyvenimo atvejais; tikslingai valdoma ji, gali padėti įveikti bet kokias kliūtis ir išverti sunkiausiomis ekonominėmis, kūniškosiomis, protinėmis ir dvasinėmis aplinkybėmis.

Įsivaizduokite jėgą!

Mintyse sukurtas vaizdinys apie tai, ko gyvenime norite, kurių jūs paskui nukreipiate į pašamone, pripildote tikėjimo savimi ir Dievu, ir yra ta sprogstamoji galia.

Kad ir koks šis vaizdinys būtų, žinoma, paisant sveiko proto, jis gali išsipildyti tikrovėje, *jei* tik pakankamai stipriai tikėsite savo vidine jėga.

Tai ir yra jūsų dinamitas – proto sukurtas trokštamo dalyko vaizdinys ir tikėjimas, kad jis gali ir bus įgyvendintas tikrovėje.

Tai štai kaip viskas paprasta. Netgi pernelyg paprasta, kad milijonai vyrų ir moterų pasaulyje tuo *patikėtų*, taigi jie nė negaišta laiko stengdamiesi šią jėgą perprasti. Tie milijonai yra veikiau linkę ir toliau daužyti galvas į akmenines aklo užsišpyrimo, nemokšiško ir atkaklumo sienas. Savo klaidingu mąstymu jie vis skatina ir skatina visokias bėdas, ekonominius nuostolius ir žaloja savo sveikatą.

Prisiminkite – aš trisdešimt metų ėjau klupinėdamas, visą laiką kišenėje nešdamasis gabalėlį dinamito. Man tereikėjo ištiesti ranką ir būčiau įgijęs jėgą, galėjusią mane apsaugoti nuo daugybės kančių. Tačiau aš įsivaizdavau išmanąs daugiau už visus tuos sėkme ir laime besimėgaujantiuos vyrus bei moteris šalia manęs, kurie naudojosi ta jėga ir norėjo ją pasidalinti su

manimi. Aš tikėjau galįs viską padaryti savo jėgomis, maniau, jog visi jų laimėjimai tėra atsitiktinė sėkmė ir kad įmanoma būti nepriklausomam nuo tikėjimo ar „kažkokios“ dieviškos galios. Nors mane vis atgrėždavo į šią tiesą, tačiau aš jos neįžvelg-davau. Aš gyniausi nuo jos skepticizmo ir pašaipos skiepais.

Telieka tikėtis, kad jūs, mieli skaitytojai, prieš naršydami sa-vųjų protų užkaborius ir prieš atrasdami jūsų laukiantį dina-mitą, nesusirgsite nemeile gyvenimui, liūdesiu ir neviltimi taip sunkiai, kaip kad buvo atsitikę man.

Kas tai? Ar aš girdžiu jus sakant, kad jūs jau aptikote *detona-torių*? Puiku! Susikaupkite. Išdėliokite įspėjamuosius ženklus. Būkite atsargūs – jūs rengiatės pirmajam savosios sąmonės *spro-gimui*, kuris šluote nušluos visą jūsų klaidingą mąstymą ir at-vers naują kryptį, iš esmės pakeisiančią visą jūsų gyvenimą – pakeisiančią į gera!

2

Kaip „tas kažkas“ padėjo kitiems

Šiame pasaulyje nėra nieko stipresnio už idėją, kurios valanda išmušė.

Viktoras Hugo

Atėjo laikas, kai jūsų sąmonę ims valdyti pati nuostabiausia pasaulyje idėja. Ji visai paprasta, tačiau vos tik atversite savo protus ir ją įsileisite, jūs daugiau jau niekuomet nebūssite tokie, kokie buvote iki šiol. Tarsi dinamitas, ji sudrebins žemę aplink jus ir po jumis. Sukrės jūsų esybės pamatus. Ši idėja sunaikins senuosius klaidingus įsitikinimus ir pakeis juos naujomis tie-somis. Pamažu iš jūsų gyvenimo ji išguis baimę ir nerimą. Ji išvaduos iš nuolatinės nervinės įtampos ir jaudulio paširdžiuo-se, atkurs jūsų pasitikėjimą savimi, įskiepyt teigiamą požiūrį į gyvenimą ir suteiks jėgų akis į akį susiremti su tais dalykais, nuo kurių metų metus bėgote!

Šia idėja naudojosi visi didieji pasaulio sėkmės vyrai ir mo-tery. Ji tapo jiems vyraujančia gyvenimo idėja. Be jos jie nie-kuomet nebūtų pasiekę savųjų aukštumų ir savosios sėkmės.

Kokia ši idėja?

Tai suvokimas, kad *visa, ką įsivaizduojame, jei tik tai įsivaiz-duojame pakankamai aiškiai, įtikinančiai ir nepaliaujamai, galiausiai tampa mūsų gyvenimo tikrove.*